

STOPPA

Trampeký občasník (nejen) pro
západní Kanadu a USA.
Adresa: Aleš Klestil
2645 James Island Rd.
Saanichton, BC
Canada, V8M 1V4
Tel.: (250) 544-0909
Email: stopa@shaw.ca
Číslo 77, květen 2008

Vítání Jara na Ostrově

Blíží se jaro a my potřebujeme zjistit, zda je možné pozvat trampeký národ na naše staré místo k mořskému jezeru Nitinat. Je to od asfaltky asi 45 km po krkolomných cestách a nikdy není jisté, zda je cesta odplavená nebo chybí některý z mostů, či zda nám vichřice zavalily přístup obrovskými stromy. Tak jsme se vydali dva týdny před Velikonocemi na místo. K našemu překvapení bylo vše v naprostém pořádku. Kopce mají sice bílou pokrývku, ale ani

na nejvyšším bodě cesty není ani stopa po sněhu. Všechny popadané stromy jsou pořezány, jen na odbočce k jezeru jsme museli uřezat pár stromů, které se nebezpečně nakláněly a omezovaly výšku vozidel. Pozvánky se mohly rozeslat. Tento rok jsou Velikonoce mnohem dříve než normálně. Naposled byly tak brzy v roce 1914. Theoreticky mohou být ještě o jeden den dříve, ale to se stane asi za 500 let a naposled to bylo asi před 400 roky. Velikonoce jsou vždy první pátek po úplňku po jarní rovnodennosti.

Bylo to pro nás velké překvapení, když ve středu před Velkým Pátkem jedeme na místo a už na Rosandra Mountain se hrabeme sněhem. Značkujeme cestu pro „přespolní“ nebo spíš „zámořské“ návštěvníky, aby to našli. Oni ale stejně bloudili, protože někteří jeli v noci a v mlze. Nakonec to ale každý našel.

Na potlachovišti sníh nebyl, ale celou středu a čtvrtek lilo jako z konve. Počasí se změnilo jako zázrakem v pátek ráno, kdy po sněhové chumelenici vylezlo slunce a celé dva dny bylo nádherně a bez jediné kapky deště. V pátek před polednem jsme se vrhli na děláni dřeva. Cariboo Gang (Pekáč, Moose, Kwakin, Bublina a Věrka) dovezl dva rudlíky, na kterých jsme tahali rozřezané klády z pláže u jezera. Zimní bouře se pravidelně starají o přisun nových kmenů, většinou cedrů. Olšové čerstvé stromy stahoval z lesa Pekáč a z nich se postavila hranice a stožár na vlajku. Lavice se

udělaly z fošen, většinou naplavených mořem. Pro pracovní brigádu obstarali svačtinu Mackovic. Byl to ovar z vepřových hlav. Chtěli bychom touto cestou poděkovat všem, co nám pomáhali akci

uskutečnit. Bez této pomoci by nám už nebylo možné v tradici pokračovat. Tentokrát jsme udělali hranici na potlachové louce a ne na pláži, jak tomu bylo vloni. Nikdo nevítaný z kanadské veřejnosti nepřijel už po dva roky. Kolikrát v minulosti jsme museli svoje místo chránit a vysvětlovat, že si nově přichozí nemohou udělat tábor pod naší vlajkou i když tam je volno a divočina (Crown Land) je přístupná každému. Berou nás už asi jako nutné zlo se kterým se smířili a přijedou v jiný čas než na Velikonoce. Místo je známo mezi rybáři jako jedno z nejlepších na západním pobřeží v době tahu lososů (červenec-srpen-září) V té době je zde několik stovek lidí, plovoucí chodníky a přístaviště, pláž vyčištěná pro spouštění lodí na vodu, obrovské klády odtaženy nebo rozřezány. V řekách jsou kromě normálních ryb i mořští pstruzi Steelhead. Medvědů je zde málo, ale cestou domů jsme viděli velké stádo jelenů Roosevelt Elk.

Slavnostní oheň zapálil Moose s Dášou a vlajku vytáhl na stožár Balvan z Prince George. Hranice vyplněná cedrovými třískami chytla dobře a o to aby nevyhasla se staral Bob z Vancouveru. Velký oheň hořel celou noc, celý den a ještě jednu noc. Přesto dřevo ještě zbylo. Je to lepší než aby chybělo. O muziku a zpěv se starali Bobin, Tom se Světlanou, Cwak s Alešem, Námořník s Lenkou, Zdeněk Basíř, Kwakin na mandolínu, Pekáč, zahrál si i Šolim, Moose, Zdeněk a Macek na banjo, Sam na kytaru, Hanka na velkou basu a jejich syn Vojta na bubínek, Dlouhej Jirka, Redák, Hugovka. Zkrátka bylo veselo a vytvořila se taková atmosféra pohody a porozumění, pro kterou se zde sjíždíme a

kteřou pak plnými doušky vychutnáváme. Právě ta dělá zdejší Vítání Jara unikátní.

Další den je sobota a k obědu je hovězí guláš s knedlíkem. Tentokrát chyběla Martina a tak Stanya organizovala děti sama. Sjelo se dost omladiny a křik a jásot soutěžících dětí zněl do okolí. Sjelo se nás dohromady 67 dospělých a dětí a tři psi. Bylo tu dobře, loučili se kamarádi a zalomením palce slíbili, za rok opět tady.

Aleš a Maruš

Proč jsem trampem?

Pro jasné noci pod hvězdami
pro vysoké letní nebe
pro malý oheň pod sosnami
pro kamaráda vedle sebe
pro paseky sluncem zalité
pro stráně létem vonící
pro pupeny mízou nalité
pro potoky lesem zurčící
pro krásu letních večerů
pro mlhy táhnoucí se z lesů
pro fialovou barvu vřesu
pro zpěv a švotoření ptáků
pro hvězdy nad hlavou
pro kouzlo táboráků
pro romantiku zašlých let
já rád bych se jednou navrátil zpět.

Básnička je z knihy Britta a Jacka Aspirina "Kronika východočeského trampingu", Chrudimsko 1912-2008. Kniha je na křídovém papíru vyplněná fotografiemi a informacemi. Moc pěkně provedení a neměla by chybět v knihovně žádného trampa, zvláště když je z toho kraje nebo tam jezdil po vandrech. Více informací na této adrese Britta Atelier.Rosa@seznam.cz

Z Prad'ourových zapomínek : Karty, čumkarta a Lampion.

Občas se ke mně dostane nějaká reakce na obsah mých zapomínek. Posledně jsem vysvětloval, že jsem - jaksi z důvodů generačních - opravdu nemohl být svědkem počátků Ztracené Naděje. Hlubavému čtenáři Stopy to ale nedalo, aby se nepodivil, jak prý mohu psát kroniku této osady, když jsem v některém z minulých článků tvrdil, že jsem na Ztracenku nejedl. Nejedl, a psal jsem také proč, ale hlavně bych rád zdůraznil zásadní věc:

Účelem mých postřehů z tátova ztraceňáctví není v žádném případě pokus o psaní historie či dokonce kroniky (jak to nazývá tazatel) této pramáti osad. To by bylo ode mne směšné, páč je to samozřejmě jen a jen výhradním právem „domovských“ Ztraceňáků a navíc ani náhodou nemíním konkurovat Bobovým Dějinám! V relikviích po otci jsou ale

zajímavosti, které nebyly k dispozici žádnému dějinopisci a protože podle ohlasů vím, že některé z Vás historie trampování zajímá, bylo by škoda, se o nich trampské veřejnosti nezminít, už jen pro to porovnávání „včera a dnes“.

V „seriálu“ Hou Hou jsem se zmínil o **ztraceňáckých kartách**, které ve dvacátých letech minulého století vyrobil Ing arch. Karel Kuthan, ve Ztracence známý jako Švec. Jsou to ručně kreslené mariášky, z nichž číší

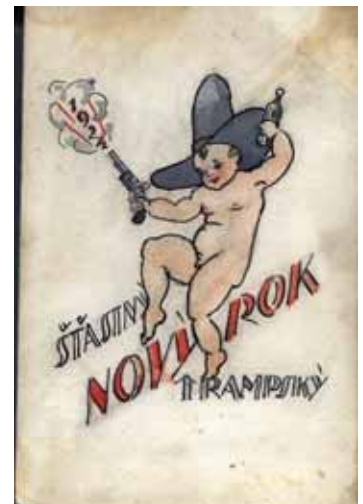
tehdejší trampské představy. Barvami byly „červené, zelené, flašky, kulky“ a esa hlásala tehdejší místa zájmů v Proudech: Hiawatha, Mrtvý muž, Jukon a samozřejmě Ztracená naděje (pro přehlednost předkládám jen „figury“, karty od sedmy po desítku jsou bez „portrétů“).

Dalším svědectvím je fotka před jednou z „pravěkých“

ztraceňáckých chatrčí, kterou postavil z klacků a papíru „Švec“. Nejsm si teď jist, zda právě tomuto „majstrštyku“ (autor byl skutečně architektem) se přezdívalo **lampion** (postavil v osadě „obydlí“ více), faktem ale je, že když uvnitř zapálil svíčku, zvonkajšku to prý tak vyzeralo. *Tento snímek není odcizen z Rejchardtovic alb ze „Svatojánských proudů“, kde jej – tuším – Blanka s Honzou též prezentují, anobř pochází z osadně-rodinného klenotu, uchovaného u Ševcova syna Miloše (odkud rovněž čerpali i výše jmenovaní).*

Na fotce jsou vpravo Švec s manželkou Ludmilou, vlevo otec (Kanice) o Velikonocích 1926.

Do třetice předkládám unikátní **trampskou „pé-efku“**, kterou jsem kdysi z hecu poslal do soutěže trapských pé-ef, pořádané Domovem Trampů, tajně doufaje, že vyhraje. I kdybych však doufal veřejně – prdlajs (navíc zůstala úspěšně uklizena v kategorii „mimo soutěž“)! Švec totiž působil výtvarně na všech frontách a maloval sám i

trampské korespondáky. Tento novoroční zaslal spolu s Jardou Mottlem, Čendou Kopáčkem a dalšími, na rubu podepsanými Ztracenačky o Silvestru 1923 tátovi do Paříže (byl tam po pivovarské *(nikoliv pivařské!!!)* škole na praxi. Pokud dá PánBůh zdraví (a velitel tohoto media kus volného placu), snad další kus historie přistě.

Ahoj - Zdeněk z Praďourů.

Ohlasy

Jó, není na světě člověk ten, který by se zavděčil lidem všem.....

vyslovil občas s povzdechem otec. Mně, jako malému klukovi to moc neříkalo a navíc to znělo tak nějak kostrbatě. Později mě ten tátův povzdech napadl často, naposledy nedávno:

„Trampský spravodaj“, vydávaný v hlavním městě nám nejbližšího státu, mě (předpokládaně) zpucoval recenzí mého prosincového „stopového“ článku „Tak Ti Kadle furt nevím“.

Mé hrdé „Já“ mi našeptává „přece nemusíš ty vole zdůvodňovat své názory každému, kdo je blbě pochopil“! To druhé, hodné „Já II.“ (někdy mě pěkně prudí), kontruje „ale co když s to ty magore blbě napsal ty a nešlo to tudíž pochopit jinak, než blbě?“

Takže žádné „kejhání potrefené husy“ či kontroverzní protiútok - právě naopak: V rámci té **tolerance k jinému názoru kamaráda** se nejen vůbec nezlobím, že mě někdo sprdl, naopak je to dobrým znamením. Kritika od Dunaje potvrdila, že provokující tón článku plní svůj účel, tj. nejen, že ho někdo přelouskne, ale hlavně, že se nad jeho obsahem zamyslí, byť i nesouhlasně. Snaha o otupení někdy vyhocených sporů v této oblasti našla půdu úrodnou, leč mi nějak nedochází, proč onen autor recenze – přes mou snahu o vzájemná žánrová pochopení, má - jak uvádí - u mého „ducha“ pochyby zrovna o „tolerantnosti a kamarádství“.

Proč článek, vybízející (připouštím, že poněkud nekonečným způsobem) ku vzájemnému tolerování písničkově znešvářených kamarádů, komusi připadá netolerantní (???).

Já přece nepopírám příslušnost k té opačné straně pomyslné „barikády písničkových názorů“, než autor kritiky (a s ním samozřejmě mnoho stejně či podobně smýšlejících), Jde o názor proti názoru, kde by písničkově znešvářené strany „barikády“ v trampském prostředí neměly hledat cestu k „sestřelení“ protivníka, ale hledat způsob vzájemného pochopení, aby neutrpěl jeden z nosných sloupů trampingu – kamarádství. Proto mě překvapují kritikovy pochybnosti o mém „kamarádstvím duchu“ (že bych byl horším kamarádem pro jiný názor, to snad ne!).

Myslím též, že dojem mého „odpůrce“ o mém „nadržování odpůrcům trampské klasiky“ nesvědčí o správném pochopení smyslu článku. **Nepokryté (i nepokrytecké) vyznávání modernějšího repertoáru, přece neznamená,**

že bych byl odpůrcem starých dobrých trampských písní - to by se u člověka, který v mládí říkal Jardovi Mottlovi „strejdo“ a který v úctě uchovává i některé jeho originální rukopisy písní, snad ani nemohlo rýmovat!

Zastávám jen názor, že nemusím pořád dokola omílat ty samé stejné písně! Nic víc, nic méně.

Pokud takovou píseň někdo zpívá, rád ho doprovodím, zazpívám mu 2. nebo 3. hlas, ale pokud si mám vybrat já, mám radši něco méně ohraného, než to, co zpívám nepřetržitě 50 let.

Puntík, tečka. Nevím, co je na tom „netolerantního či nekamarádstkého“.

O tom, že Kid nazval jelenský festival zkamenělinou, se dovídám až z článku Spravodaje a protože jsme s Kidem přibližně stejné krevní skupiny, asi to nemusím komentovat! To přece ovšem neznamená, že bych proto zanevřel na staré písně či dokonce jejich interprety, jen se prostě nemusím zúčastňovat, jako se nemusím zúčastňovat maškarního bálu, kde je podmínkou účasti povinná maska či jsem kdysi v Masně nekupoval roštěnku s povinným kusem bučky.

Ten provokační faktor z mého článku vyčišel možná silněji, než jsem zamýšlel, ale když by názor, odlišný od určité „zakonzervované setrvačnosti“, byl ještě dnes posuzován jako výraz nekamarádství bylo by otázkou, kdo je tu pak vlastně netolerantní?

To už by ale svádělo k další (a jak vidím, tak asi i delší) polemice a Stopa má také jiná, zajímavější témata, takže zůstaňme radši u konstatování ze závěru původního článku - **Hlavně, že přežívá kamarádství!**

Ahoj Praďour Zdeněk

Pozvánka na Rybářské Derby

Ahoj vodáci, táborníci, muzikanti, rybáři a milovníci přírody. Kamarádi z Cariboo* Vás zvou na rybářské závody [derby], které budou u jezera v krásné přírodě B.C. Místo bude zajištěno již od 27. června, doba táboření není omezena. Pro rybáře doporučujeme menší, lehké lodě s motorem do 10 HP, kanoe, gumové čluny a jiné pejchavky. Ti co přijedou z velké lodí budou tábořit na velkých jezerech s přístupovou rampou nedaleko kempoviště. Lovit budeme duhové pstruhy. Pro ostatní jsou zde stezky a výšlapy do hor nebo tábornické lenošeni. Budou vařit, péct, smažit a udit. Prostě hodovat. Děti, důchodci a pets jsou vítáni. Přístupová cesta dobrá i pro větší bydlinky.

Bližší vysvětlení podají

Honza Námořník 250 397 2255

Vašek Bublina 250 397 0017

Jirka Pekáč 250 397 2895

Henry Moose 250 397 2954

Mapa s cestou k tábořišti bude vydána později

Lovu zdar

Porybný Moose

* Cariboo Country je oblast kolem 100 Mile House v B.C.

DVD – 4. a 5. Celosvětový Potlach

Konečně byl dokončen videodisk z potlachu v roce 1998 na Bush River a druhý disk z potlachu v Coloradu 1993. Nebylo jednoduché dát dohromady materiál od deseti kameramanů (Kolman, Zvěřina, Bongo, Dáša a Močál, Cwak, Majka, Apač, Aleš, Myšák). V době konání nebyly k dispozici digitální videokamery a natočený materiál byl buďto na 8 mm nebo na VHS pásce. Analogové videopásky ztrácejí rapidně kvalitu s přibývajícím rokem a je jedno jakého jsou formátu. Je to teprve 9 let od potlachu na Bush River a 14 let od Colorada. Byl nejvyšší čas to předělat do digitálního záznamu ještě v přijatelné kvalitě. DVD má mít životnost 50-70 let a disk neztrácí nic na kvalitě mnohonásobným kopírováním. Pokud zrcadlovou stranu disku nepoškodíš na příklad otisky prstů nebo třeba rozlitym kafem, tak by nemělo být obav, že nenahraditelný dokument ztratíš. Jestli máš přesto obavy, udělej si jednu archivní kopii, kterou si napřed přehraj a pak ulož na bezpečném místě. Každých 10 let DVD překopíruj na nový disk. DVD disky se také prodávají ve kvalitě doporučené k archivování. Stojí aspoň dvojnásobek ceny, ale co by člověk neudělal, aby trampské děti měly na rodiče památku. Z dálky se vyhní levným diskům, jako je třeba Memorex. Doporučujeme značky Verbatim, Sony, Fuji, Ritec, TDK. Máš-li o disk zájem, dej vědět. Cena je ta samá jako za všechny ostatní naše disky – dobrovolný příspěvek na materiál a poštovné.

Aleš

Trampské videodisky

- 1 - Saperova Padesátka - květen 2002 - VCD
- 2 - Velrybářská Výprava 1999, VCD
- 3 - Vzpomínka Na Jirku Živného SVCD
- 4 - Potlach na Bush River 2002 SVCD
- 5 - Dlouhému Jirkovi je 50, SVCD, březen 2003
- 6 - Mušlárna 1990-1995, SVCD
- 7 - Vítání Jara na Ostrově 2003, SVCD
- 8 - Potlach na Squamish River 2003, SVCD
- 9 - Yukon River 2003, 400 km 170 trampů v lodích na Yukonu
- 11 - Vítání Jara na Ostrově 2004, SVCD
- 12 - Májový weekend na Tulameen River 2004, SVCD
- 13 - Videokronika osady Kamarádi Ostrova - rok 1990, DVD
*Vítání Jara o Velikonocích 1990, Potlach K..O. v květnu 1990.,
Velký Vandr na Yukon v létě 1990 (Cassiar, Dempster Hwy)
Calgarský Potlach na Saskatchewan Crossing pod sněhem*
- 14 - Události z videokroniky K.O. DVD obsahuje video z disků číslo 5+11+12
- 15 - Videokronika - Velký Vandr 2004, léto na Lowry Lake
- 16 - DVD Potlach na Bush River 2004, pořádala osada TPHPB
- 17 - DVD Vítání Jara na Ostrově 2005. (*)
- 18 - DVD Vzpomínkový táborák na Squamish River v dubnu Vandy s Kamarády Ostrova v červnu 2005, Big Doug kemp
- 19 - Teslin River 2005, 400 km na řece Teslin a Yukon. (F)

- 75 trampů 12 dní v divočině nespoutaných řek
- 20 - Videokronika let 1983-1994, Vítání Jara a potlachy na Weeks Lake, Sarita River, Squamish, Finley Creek (*)
- 21 - Vandy s Lampou, DVD, soubor záběrů ze života Lampy (*)
- 22 - Vítání Jara na Ostrově 2006, DVD, 25. výroční táborák se zapsal do dějin kroupami o velikosti naftalínu. (*)
- 23 - Vencovi je 65 - DVD. Oslava narozenin na boudě v horách za Princetonem nedaleko Link Lake v B.C. (F)
- 25 - 7. Světový potlach 2006 v Texasu, DVD (*)
- 26 - 5. Světový potlach 1998 na Bush River, DVD. (-)
- 27 - Vítání Jara na Ostrově 2007, DVD, Oheň na pláži (*)
- 28 - Potlach STO Vancouver 2007 v údolí Squamish River (*)
- 29 - Trampská svatba Toma a Světlany v srpnu 2007 (F)
- 30 - 4. Světový potlach v Coloradu v roce 1993-DVD (*)
- 31 - Vítání Jara na Ostrově 2008 – trochu sněžilo ale nepršelo (*)

(*) = na disku jsou datové soubory s archivem STOPY

(F) = na disku jsou přidány jen fotky nebo další soubory

Jedeš do republiky a sháníš nějaký dárek pro kamarády? Trampské video přiblíží naše vandrování a prostředí ve kterém trampujeme lépe, než sebedelší vyprávění. Cena za DVD disky je dobrovolný příspěvek na adresu uvedenou na první straně.

Stará čísla časopisu STOPA

Napsal nám kamarád, že by chtěl výtisky Stopy s komentáři, souvisejícími s výpravou Teslin River 2005. Málokdo si uvědomuje, že DVD disky od nás obsahují též různé datové soubory s fotografiemi, zvukovými nahrávkami MP3 a také elektronickou formu všech časopisů STOPA od čísla 48 až po to poslední. Zmíněnému kamarádovi stačilo vzít jakýkoliv disk, označený hvězdičkou v našich přehledech na stránkách Stopy a dát jej do počítače, který přehrává DVD.

Pokud se disk sám rozběhne a chce přehrávat video, tak ho zastavíš. Pak klikneš na ikonu Tento počítač (na ploše), kde v nabídce najdeš kolonku DVD (někdy nadepsanou jako “zařízení s vyměnitelným úložištěm”). Klikneš sem pravou myší a z nabídky zvolíš Otevřít (nebo Prozkoumat). Objeví se Ti 3 možnosti, z nichž vybereš tu prostřední – Ulead DMF. Po kliknutí uvidíš Ulead archive, další klik - Personal, zase klik a vidíš jakýsi kód souboru. Po kliknutí na něj máš před sebou převážně alba fotek seřazená podle autorů, písně na MP3 a složku Stopa (PDF). Když ji otevřeš, vidíš ikony těch čísel Stopy, které byly k dispozici v době dokončení vloženého videodisku. Potřebná čísla si pak pomocí myši přetáhneš kamkoliv potřebuješ, vytiskneš či jen prohlédneš. Stejně můžeš nakládat i s fotkami (jsou v té kvalitě, jak je autor dodal) či s MP3.

U některých počítačů s Windows XP je celý postup jednodušší: Po zasunutí DVD disku budeš tázán, co s ním hodláš udělat. Když zvolíš “otevřít složku a zobrazit soubory pomocí Průzkumníka Windows”, máš před sebou právě ty výše uvedené 3 možnosti, vybereš Ulead DMF ...dál už to znáš.

Existuje ještě další cesta za Stopou: Otevřít “Tento počítač”, pak po kliku pravou myší na “DVD” zvolíš “Hledat” a v levém podokně do kolonky “část, nebo celý název souboru” doplníš “Stopa”. Po odkliknutí příkazu “Hledat” Ti vyjede přehledný rejstřík všech dosud vydaných Stop, na které pak stačí klikat pro Tvou potřebu.

Na webece Stopy je posledních šest čísel. Pokud máš zájem o starší čísla, tak je rádi pošleme přes email, nebo poštou na některém z videodisků z našeho seznamu. DVD s datovými soubory jsme – jak je výše uvedeno - označili hvězdičkou, na těch neoznačených Stopu ani fotky nehledej!

Poznámka pro čerstvé majitele computerů: Termínem „kliknout“ ve výše uvedené „kuchařce“ se převážně rozumí „dvoj-klik“ (double), t.j. dvojitý rychlý ťuknutí za sebou na „levou myš“.

Termínem „pravá (levá) myš“ se samozřejmě rozumí pravé či levé tlačítko předmětného hlodavce.

Předpokladem pro úspěšné „Stopování“ je ovšem schopnost počítače otevírat soubory v PDF. Pokud by byly problémy, otevřete si Web Stopy. Pokud by se Vám ani to nedařilo, nechte si raději posílat Stopu v tištěné formě a místo času, promarněného u počítače se raději věnujte činnosti jednodušší.

- re -

- PREČO SI SADNEŠ VŽDY
PRED BÚDU, KEĎ SI
SPIEVAM?
- NO, ABY SI KAMOŠI NE-
MYSLĚLI, ŽE ŤA MLÁTIM!

INTERNET

STOPA je také na WEBu a můžeš si ji stáhnout a natisknout i v barvě na této adrese:

<http://members.shaw.ca/stopa>

Napsal nám jeden kamarád, že Stopa na Internetu nemá ten správný formát k lehkému čtení. Je to postřeh naprosto pravdivý a je nutno dodat, že Stopa nebyla nikdy dělána pro Internet, ale pro vytištění na papír. Internet je využíván pouze pro snadnou a levnou distribuci. Předpokládá se, že čtenář si časopis stáhne a vytiskne, pokud možno v barvách. Nejlepší je tvrdší papír, kterému jsme říkali "čtvrťka". Málokdo bude mít v tiskárně "duplexer", který umožní oboustranný tisk. Lze to však obejít a tisknout jednu stránku po druhé (current page) a Stopa je pak oboustraná, v barvách a stačí jen slepit hřbet první a poslední stránky a dílo je dokonalé i v "polních podmínkách" domácnosti. Tvrdší papír (třeba 110 LB, normální má asi 24 LB) zabrání prosakování inkoustu na druhou stranu, speciálně tam, kde je ho větší koncentrace, jako jsou fotografie. Pokud by Stopa byla dělána především pro Website, tak by vznikly potíže s tiskem. Už jsi někdy zkusil vytisknout pár stránek z nějaké Webky? Nenajdou se dva počítače, co by to vytiskly stejně a bez problémů. Proto je Stopa ve formátu PDF a těmto těžkostem je zabráněno. Naším vroucným přáním je, abys časopis vytiskl a kopii vzal na vandr, na slezinu, na návštěvu a třeba udělal jednu extra pro kamarády, co ještě počítač nemají.

- re -

Další linky na trampské stránky:

<http://domov-trampu.home.comcast.net/>

<http://www.sdruzeni-avalon.cz/>

<http://atrey.karlin.mff.cuni.cz/~mj/songs>

<http://bierberry.com/>

Baron - Colorado

Puchejř - Praha

písníčky

Archiv písniček

KAMARÁD

časopis australských trampů je na Internetu !!

<http://www.kamarad-au.net/>

***

Všem kamarádům a přátelům Archivu trampské písně nabízím zdarma ke stažení nově upravené verze písní kamarádů v zahraničí - zpěvníky "Tam někde za mořem" - ve formátu PDF spolu s jednoduchou poslechovou verzí ve formátu MIDI. Přidávám i nové písně, které jsem do zpěvníků ještě nazařadil.

<http://bierberry.homestead.com/storage.html>

Ahoj všichni,

Medvěd - Bierberry Publishing

Kamarádi a kamarádky,
po dvouměsíčním úsilí se mi podařilo "slepit" záběry, které natočilo několik kamarádů na podzemní slezině 2007 ve Fort Adamsonu v Texasu, když jsme "pohřbili naše mládí".
DVD je připraveno k vypalování. Budete-li mít zájem, pošlete mi eMail se svojí poštovní adresou a já vám disk pošlu.
Finanční příspěvek nechám na vašem uvážení. Bylo by dobré si uhradit poštovné, abych tolik nedoplácel...

Ahoj... Tonda, TX

lanhaus@gmail.com

Na vandr za zlatem?

(píše Rudy Žrout)

Trampští kamarádi

Díky nové technologii v extractování nano particals (stopových prvků) z hornin, jsme schopni vyjmát z minerálních depositů skoro všechny vzácné kovy, obsažené v hornině. Rád bych upozornil, že tato technologie je ojedinělá ve světovém měřítku, kde díky plasmatickému ohni... přesahujícímu teplotu slunce v tisícině vteřiny, kdy hornině jsou před tím odebrány určité ionty, jsme schopni vyjmát z horniny skoro všechny vzácné kovy. Mnozí z nás se rádi procházejí přírodou a mnohdy jdete okolo vzácných prvků, aniž byste to tušili. V našem podvědomí bychom byli rádi nezávislí na ekonomice tohoto světa. V podvědomí si přejeme mít hodně peněz, což by nás nenutilo pracovat pro vládní úředníky, resp. být zbaveni týrání, způsobeného pracovním úsilím a mít více času jít do přírody. Naše **Já** je schopno splnit konkrétní soustředěné přání ...pročež nám naše dušička říká: „**jdí na vandr**“ a vede nás k depositům přírodního charakteru. Většinou v přírodě je nám univers schopen pomoci. Máme guides (průvodce, rádce, universální skauty)...kteří jsou ochotni nám napovídat jak a co udělat. Díky akhasiku poly myšlenek a celého lidského vědění, je naše **Já** schopno nás spojit s přírodním bohatstvím, kde je - díky harmonisaci našeho těla s vibracemi kmitočtů našeho přání - spojeno s universem. A toto je možno jen prostřednictvím matičky přírody a schopností našich duší být těmito vibracemi naváděny.

Drazí kamarádi, proč je vzácné pro některé z nás se potkat s ostatními trampy v přírodě? Všimli jste si, že v přírodě jsme si vzácnější? Máme blíž k sobě a jsme si více nápomocní, než opět v rachotu soustruhů a pracovního úsilí. Všimli jste si, že u některých stromů se cítíte lépe? Jestlipak víte, že borovice Ponderosa roste jen v místech, kde je dostatek vzácných kovů? Jestlipak víte, že milkweed je rostlina obsahující hodně zlata (Eurasian)-Sonchus oleraceus – proč se pampelišce říká smetanka lékařská, léčivka? Tyto rostliny obsahují veliké množství stopového zlata. Naše tělo pracuje na bázi elektrických impulsů. Dodej do těla, neboli vrať do těla nano particles zlata a tělo si obnoví schopnost vyléčit samo sebe z jakékoli nemoci. Existuje takzvané bílé zlato, které získáváme z mořské vody. Je to vlastně koncentrace stopových prvků, které naše tělo je schopno přijmout a využít.

Proč vlastně toto píší? Mám možnost v laboratoři zjistit obsah vzácných kovů v hornině, a to i v krystalické formě....., což bylo

do této doby nemožné ekonomicky zpracovávat. Spektrograf je nevidí a normálním zaběhnutým způsobem není možno krystalickou formu zlata detektovat a vyjmát. Pokud se vyjímalo zlato z horniny Kyanidem sodným, zůstalo ve vyvážce (neboli v hlušině) daleko více drahých kovů než bylo vytěženo. Staré hlušiny většinou obsahují až 300x více kovů, než bylo vytěženo. Zde máte kamarádi možnost: Jděte na vandr a sbírejte zmineralizované vzorky. Rozdrtěte je na co nejjemnější prášek a pošlete mi 300g na adresu, která je na konci tohoto článku.

Jak se odebírají vzorky.....Přesný popis místa, GPS souřadnice (je-li možno je zjistit) a je-li místo na státním nebo soukromém pozemku. Fotku vzorku před rozdrcením, fotku z místa odebrání vzorku, resp. pojmenování a očíslování vzorku (abychom později věděli o jakém vzorku se mluví). Trochu historie, jako: zakopl jsem o kámen, tak jsem ti ho poslal...Nebo z hlušiny, historii dolování atd., z jaké hloubky, co rostlo okolo, prostě vše co vás napadne (v případě kamaráda Nařáka je možnost popis z básnit). Hmoždír má skoro každý, ale když to nerozdrtíte, musíte poslat trochu více, neb při drčení dochází někdy ke ztrátě. Něco zůstává na výměnných drtících discích. Vzorek musí být suchý.

Rozbor vzorku mě stojí minimálně 60 dolarů, čas nepočítaje. Kdo je může poslat se vzorkem, prosím pošlete money order či draft, nebo internacionál šek, event. normální šek na jméno Rudolf Roscher. Kdo je nemá, nemusí posílat žádné peníze. Na první test potřebuji **100g**. Když je vzorek slibný (aspoň 30g na tunu materiálu s obsahem zlata, samozřejmě s obsahem Platiny, Rhodia, Palladia, Osmia), nemusí být ani gram na tunu, aby byla hornina těžitelná. S novou technologií (kterou nemá nikdo na světě, kromě Rusů, ale ti mají jenom zdánlivě podobnou a zdaleka ne tak perfektní jako je naše), jsem schopen vyjmout až 300x více než s předešlou technikou.

Dalších **100g** musím uschovat do depositu pro situaci, že by mě někdo chtěl nařknout, že nemám pravdu s obsahem vzácných kovů.

Jakmile z prvních 100g zjistím, že to stojí zato, kontaktuji toho, kdo to poslal a potom s jeho svolením - to znamená, že chce mít můj rozbor černé na bílé - musím poslat **100g** do IPL kde jsou seznámeni s rozborovou technologií pod přísahou o udržení procesu v tajnosti. Ti jsou schopni dát přesná měřítka a váhy na papír a orazítkuji to. Takže tento papír má cenu k podkladu pro investory, kteří by měli zájem o zpracování tohoto materiálu. Razítko a jejich rozbor stojí \$500. Samozřejmě se s každým dohodnu předem, jest-li to zaplatím já nebo ten, kdo poslal vzorek. P.S. Některý Pyrit může obsahovat až 40 % zlata, takže neházejte kočičím zlatem do koše!

Rád vám poradím jak to vše dát dohromady, aby se vám rozjel business, neb je to trochu složitější pro neználka v říši divů. Kdo má počítač, může si stáhnout z internetu program zdarma **Skype**. Na tomto programu se můžeme domluvit jako na telefonu a to zdarma.

Moje internetová adresa je rudy.zrout@gmail.com
Vzorky posílejte na adresu:

Sid Johnson – Attention to Rudy Žrout
250987 102 Ave.
Maple Ridge, B.C.
Canada V2W 1K1